

3) одним із основних об'єктів політики повинен бути кордон і стосовно нього повинна вирішуватися дwoяка задача: забезпечення необхідного рівня захисту держави та досягнення вільного переміщення через кордон;

4) транзитність території;

5) раціональне та екологічно безпечне використання спільних природних ресурсів [2].

Розвиток ТКС прикордонних регіонів потребує розробки відповідної законодавчої бази та формування організаційного, фінансового та інформаційного забезпечення, а також підготовки кадрів для здійснення транскордонної співпраці в інтересах країни і регіонів. Відповідно, механізм ТКС на регіональному рівні повинен передбачати такі заходи інституційного та організаційно-економічного характеру:

– створення змішаних комісій з представників відповідних підрозділів регіональних органів влади та експертів

для обґрунтування пріоритетних напрямків співпраці;

– координацію роботи міжрегіональних комісій з відповідними міжурядовими комісіями;

– створення робочих експертних груп за сферами діяльності для розробки спільних програм;

– організацію широкої пропагандистської компанії міжрегіональної співпраці;

– передбачення бюджетного фінансування для здійснення міжрегіональної діяльності;

– залучення коштів міжнародних організацій та програм технічної допомоги, структурних фондів ЄС;

– організацію роботи зацікавлених суб'єктів господарювання в реалізації конкретних проектів спільних програм за умови всебічної і солідарної участі регіональних органів влади.

Реалізація подібних заходів суттєво сприятиме подальшому розвитку транскордонного співробітництва, зміцненню економічної безпеки держави і створенню необхідних соціально-економічних та організаційних умов для досягнення комплексного, сталого розвитку прикордонних регіонів в умовах європейської інтеграції України.

Отже, можна виділити найголовніші цілі транскордонного співробітництва:

– подолання існуючих стереотипів та упереджень по обидві сторони кордону;

– усунення політичних та адміністративних бар'єрів між сусідніми народами;

– створення господарської, соціальної та культурної інфраструктури, за умови формування спільних органів, господарюючих суб'єктів та осередків [3].

Список використаних джерел:

1. Кушніренко О. М. Державна підтримка розвитку транскордонного співробітництва: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з державного упр-ня: спец. 25.00.02 «Механізми державного управління» / О. М. Кушніренко. – К., 2007. – 18 с.

2. Чучка І.М. Транскордонне співробітництво в контексті економічної безпеки України / І. М. Чучка, Р. І. Молдавчук // Актуальні проблеми економіки. – 2010. - №9(111). – С. 92-98

3. Журба І.Є. транскордонне співробітництво країн єнтральної та Східної Європи в умовах розширеного ЄС...- 311 с.

Нагорна М.М., студентка

група Ф-23, обліково-фінансовий факультет
спеціальність: фінанси і кредит

Науковий керівник: **Хомутенко Л.І.**, доцент

ДВНЗ «Українська академія банківської справи Національного банку України» (м. Суми)

rinamaryna@ukr.net

ТРАНСКОРДОННА БЕЗПЕКА ВИРОБНИЧОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ

На сьогодні, в умовах глобалізації та стандартизації світової економіки, посилюється вплив від потрясінь в економіці окремої країни на інші. В Україні підвищується актуальність питання її національної безпеки задля забезпечення її суверенітету, конкурентоспроможності на світовому ринку чи покращення рівня життя населення.

Основною складовою національної безпеки є виробнича безпека, яка є важелем продуктивного функціонування економіки та складовою економічної безпеки.

Під виробничою безпекою розуміється такий рівень розвитку промислового комплексу певної країни, за якого вона здатна забезпечити зростання економіки та її розширене відтворення. Основними складовими, що забезпечують виробництво, є: капітал, людські ресурси, земля та підприємницький хист. Також, до них можна віднести технологію виробництва, інформацію, енергію тощо [1, с. 75]. Отже, на рівень виробничої безпеки будуть впливати:

- рівень розвитку технологій;
- інформаційна забезпеченість;
- наявність необхідних ресурсів;
- якість організації виробництва;
- рівень розвитку виробничої та соціальної інфраструктури.

Транскордонна безпека виробничої сфери України – вплив обсягу імпортованих товарів, науково-технічного прогресу, встановлення світових стандартів, якості, цінита обсягів виробництва на вітчизняну продукцію.

Країна може використати заходи щодо пристосування держави до ситуації, яка виникла в результаті впливу зовнішнього фактору. Порівнюючи рівень розвитку технологій таких країн, як Германія чи Японія з Україною, ми бачимо значні переваги для виробництва продукції у високотехнологічних країнах чи її імпорту. Підвищуючи якість продукції та зменшуючи витрати на людські ресурси замінюючи їх високими технологіями, продукт стає конкурентоспроможним на світовому ринку. Споживачі будуть віддавати перевагу даному товару ніж товару вітчизняного виробника.

Наявність інформаційного забезпечення допомагає виробникам створювати таку пропозицію, що користується попитом у даний час на конкретному ринку, конкретними споживачами. Тобто, інформаційна забезпеченість зменшує ризики, пов'язані із не споживанням продукції за не необхідністю.

Наявність необхідних ресурсів дозволяє виготовляти ту продукцію та в тій кількості, яка необхідна. Проте, беручи за приклад Японію, вона виготовляє широкий асортиментний ряд продукції за відсутності більшості ресурсів, що свідчить про не значний вплив даного фактору на безпеку виробничої сфери за розвинутих комунікативних зв'язків країни, та її фінансовими можливостями для закупівлі ресурсів.

Одним із факторів, що впливає на швидкість створення продукції, продуктивну взаємодію усіх структур організації, розробку, впровадження та просування нової продукції на ринок, та підтримка якості вже існуючої продукції якість організації виробництва. Організація виробництва – процес створення продукту чи послуги для отримання максимального прибутку та задоволення потреб клієнтів.

Рівень розвитку виробничої та соціальної інфраструктури – це функціонування ланки взаємопов'язаних виробництв, які, виробляючи свою продукцію, стимулюють виробництво і у інших галузях. Й при цьому на вироблену продукцію існує попит.

Досліджуючи рівень безпеки виробничої сфери України, доцільно розглянути показники експорту та імпорту за 2010-2013 рр. (табл. 1).

Таблиця 1

Зовнішньоторговельний баланс України за період 2010-2013 рр., млн. грн.[2]

Показник	Рік			
	2010	2011	2012	2013
Експорт	549 365	707 953	717 347	681 899
Імпорт	580 944	779 028	835 394	805 662
Сальдо	-31 579	-71 075	-118 047	-123 763

Аналізуючи таблицю, бачимо, що за досліджуваний період імпорт значно перевищує експорт, при чому, спостерігається тенденція до подальшого зростання від'ємного значення сальдо, що свідчить про погіршення безпеки виробничої сфери України.

Отже, враховуючи низький рівень технологій, недостатньою якістю організації виробництва та невисокому рівню розвитку виробничої інфраструктури, можна сказати, що виробнича безпека в Україні знаходиться під загрозою. Одним із факторів її дестабілізації є глобалізація світової економіки, що призводить до не конкурентоспроможності нашої продукції на світовому ринку.

Список використаних джерел:

1. Панчишин С. М. Макроекономіка: навчальний посібник / С. М. Панчишин. – К.: Либідь, 2002. – 614 с.
2. Архів статистичної інформації [Електронний ресурс] / Міністерство фінансів України // Офіційний сайт. – Режим доступу : <http://index.minfin.com.ua/index/gdp/eximp.php>.

Ткачева М.С., студентка
група ФК-31, економічний факультет
спеціальність: фінанси и кредит
Научный руководитель: **Банникова З.В.**, старший преподаватель
Гомельский государственный университет имени Ф. Скорины
(г. Гомель, Республика Беларусь)
zbannikova@mail.ru

ОБЗОР СОВРЕМЕННОГО СОСТОЯНИЯ РАСЧЕТОВ БАНКОВСКИМИ ПЛАТЕЖНЫМИ КАРТОЧКАМИ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ

Платежные системы на основе использования банковских платежных карточек являются основной составляющей системы безналичных расчетов по розничным платежам, включаемой в платежную систему Республики Беларусь [1].

Банковская платежная карточка в Республике Беларусь является платежным инструментом, обеспечивающим доступ к банковскому счету и проведение безналичных платежей за товары и услуги, получение наличных денежных средств и осуществление иных операций в соответствии с законодательством Республики Беларусь [2].

Порядок совершения операций с использованием банковских платежных карточек на территории Республики Беларусь регламентируется Инструкцией о порядке совершения операций с банковскими платежными карточками, утвержденной постановлением Правления Национального банка Республики Беларусь от 18.01.2013 № 34 [2].

Безналичные расчеты банковскими платежными карточками, совершаемые на территории Республики Беларусь, осуществляются:

- 1) в платежных системах банков;
- 2) в платежной системе Национального банка (межбанковские расчеты; расчеты по результатам клиринга).

В Республике Беларусь 23 банка эмитируют банковские платежные карточки внутренних и международных платежных систем.

Платежными системами, в рамках которых банками Республики Беларусь осуществляется эмиссия платежных карточек, являются:

- платежная система «БЕЛКАРТ»;